



ที่ มท ๐๔๙๑.๓/ก ๑๐๗๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
วังสวนสุนันทา ถนนครราชาสีมา
แขวงวชิร เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๗/ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่องค์กรวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาทบทั้งองค์กรวิจัย จำนวน ๒ เรื่อง

๒. เนื้อหาข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑ ชุด

๓. แบบตอบกลับและข้อเสนอแนะการเผยแพร่องค์กรวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์
จำนวน ๑ ชุด

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) ได้จัดตั้งขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างองค์ความรู้ ระดมนักวิชาการชั้นสูงเพื่อการวิจัยและพัฒนาสุขภาพของประชาชนภาคใต้ ให้ทำการวิจัยในโครงการพหุวัฒนธรรมศึกษา ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้

โดยคณะกรรมการวิจัยในโครงการวิจัยดังกล่าว ซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยพบว่า “การใช้เรื่องเล่า” และ “การใช้กระบวนการกลุ่ม” เป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในห้องเรียนที่มีนักเรียนต่างวัฒนธรรม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป จึงขอความอนุเคราะห์ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลไปยังเครือข่ายที่เห็นสมควร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

เพื่อเป็นการเผยแพร่องค์กรวิจัยดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอความร่วมมือให้จังหวัดดำเนินการดังนี้

๑. มีหนังสือแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่องค์กรวิจัยดังกล่าว (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑,๒) ทั้งนี้สามารถศึกษารายละเอียดงานวิจัยเพิ่มเติม ได้ที่ website ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.thailocaladmin.go.th ช่องทาง banner “คุณภาพชีวิตและคุณภาพท้องถิ่น” และ website ของสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ www.rdh.psu.ac.th

/๒. ให้จังหวัด...

๒. ให้จังหวัดพิจารณาตอบกลับ ตามแบบตอบกลับและข้อเสนอแนะการเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์ เรื่อง “การใช้เรื่องเล่า และกระบวนการกลุ่มสองนวัตกรรมหลักสูตรการสอน ช่วยลด ความต่างทางวัฒนธรรม” ความละเอียดตามลิํงที่ส่งมาด้วย ๓ ไปยังสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ ทาง โทรสารหมายเลข ๐-๗๔๔๕-๔๑๕๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายวนิช วัฒนเสน)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร. ๐ ๒๒๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๓-๕
โทรสาร ๐ ๒๒๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕

“ด้วยธรรมนำไทยให้สะอาด”



ที่ ศช 0521.21/063

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
30272
เลขที่.....
วันที่ - ๒๙.๓. ๒๕๖๒
เวลา.....

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้

ชั้น 6 อาคารบริหาร คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

3 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่วิจัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่องที่ส่งมาด้วย 1. บทคัดย่องานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง

2. เนื้อหาข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์ จำนวน 1 ชุด

3. แบบตอบกลับและข้อเสนอแนะการเผยแพร่ผลงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 1 ชุด

4. จดหมายข่าว “รอบรู้สุขภาวะได้” ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2552 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) ได้จัดตั้งขึ้น โดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ระดมนักวิชาการชั้นสูงเพื่อการวิจัยและพัฒนาสุขภาพของประชาชนภาคใต้ โดยนับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า 5 ปี วพส. ได้มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพ สุขภาวะและงานวิจัยที่นำเสนอในงานวิชาการ ได้รับการเผยแพร่แก่สาธารณะชนให้ได้รับรู้โดยทั่วถ้วน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนต่อไป

และในขณะนี้คณะกรรมการวิจัยได้สรุปผลการวิจัย จำนวน 2 เรื่อง รายละเอียดดังเอกสารแนน ซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจ จึงเผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าวมายังหน่วยงานของท่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเผยแพร่ จัดเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิพนธ์ รัตนากม)

ผู้ประสานงานแผนงานสื่อสารสาธารณะและขับเคลื่อน

แบบตอบกลับและข้อเสนอแนะ
การเผยแพร่ผลงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์
‘การใช้เรื่องเล่า’ และ ‘กระบวนการกรุ่นส่องนวัตกรรมหลักสูตรการสอน ช่วยลดความต่างทางวัฒนธรรม’

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง □ และให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในช่องว่าง

1. ข้อมูลที่ว่าง
ชื่อ-สกุล ตำแหน่ง

หน่วยงาน

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

2. ท่านคิดว่างานวิจัยเรื่องนี้มีประโยชน์ต่อหน่วยงานของท่านมากน้อยเพียงใด

มาก ปานกลาง น้อย

3. จากการนิวัติ์ที่ดำเนินมีแนวทางหรือวิธีที่จะนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ย่างไร

1.

2.

3.

4. ท่านต้องการการสนับสนุนหรือช่วยเหลือด้านใดบ้างเพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์

1.

2.

3.

5. ท่านคิดว่างานวิจัยเรื่องนี้ควรเผยแพร่ไปยังหน่วยงานหรือบุคคลใดบ้าง (โปรดระบุที่อยู่หรือเบอร์คิดคือ)

1.

2.

3.

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....

กรุณาส่งแบบตอบกลับและข้อเสนอแนะมายัง

โทรศัพท์ 0-7445-5150 หรือ ird_south@yahoo.co.th

หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายสื่อสารมวลชน โทร. 0-7445-5150

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

สนใจข้อมูลงานวิจัยเพิ่มเติม กรุณาลงทะเบียนได้ที่ www.rdh.psu.ac.th

‘การใช้เรื่องเล่า’ และ ‘กระบวนการกรุ่น’

สองนวัตกรรมหลักสูตรการสอน ช่วยลดความต่างทางวัฒนธรรม

งานวิจัยล่าสุดในพื้นที่สามจังหวัดพนฯ ‘การใช้เรื่องเล่า’ และ ‘กระบวนการกรุ่น’ ช่วยสร้างการยอมรับระหว่างนักเรียนต่างวัฒนธรรม แนะนำเป็นหลักสูตรเฉพาะ หัวเมืองสร้างความสามัคคีอย่างยั่งยืน



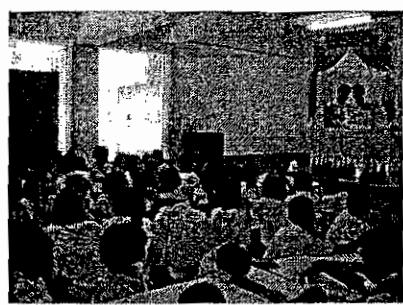
ด้วยความค่างในหลายด้านทางวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งศาสนา ภาษา ประเพณี ความเชื่อ ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละกลุ่มคนมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้คนในแต่ละวัฒนธรรมสามารถเข้าใจในความค่างของกันและกันจะสามารถช่วยลดความต่างและยอมรับในความค่างทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่สันติสุขอย่างยั่งยืนในระยะยาวต่อไป

ดังนั้น นักวิจัยในพื้นที่จึงได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในห้องเรียนที่มีนักเรียนต่างวัฒนธรรม โดยพบว่า ‘การใช้เรื่องเล่า’ และ ‘การใช้กระบวนการกรุ่น’ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยในชุดโครงการพหuvัฒนธรรมศึกษา ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) สามารถตอบโจทย์คังก์ล่าวได้

เสริม “เรื่องเล่า” ในชั้นเรียน สามัคคี วัฒนธรรมที่แตกต่าง

งานวิจัยพนหลักสูตรการเรียนโดยใช้ ‘เรื่องเล่า’ ช่วยสร้างความสามัคคีระหว่างเยาวชนต่างวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ดร.คร. ดวงมณี จังรักษ์ และคณะ จากภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้สรุปผลงานวิจัยเรื่อง “การใช้การเล่าเรื่องราวด้วยสื่อสิ่งเรียนและการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี” ว่าการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบการเล่าเรื่องราวด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดปัตตานี จะทำให้นักเรียนด่างศาสนาในห้องเรียนเดียวกันสามารถเรียนรู้และยอมรับความหลากหลายของวัฒนธรรมได้ดีกว่าการใช้การเรียนรู้และยอมรับความหลากหลายของวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น



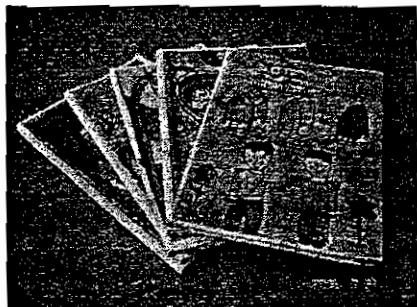
“วัยเด็กเป็นวัยที่ชื่นชอบความคิดและพฤติกรรมจากสิ่งแวดล้อมได้ง่ายอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู เพื่อน รวมทั้งโทรศัพท์มือถือการ์ตูน วรรณกรรม สำหรับเด็ก มีกาน ดังนั้นการเล่าเรื่องราวด้วยสื่อสิ่งเรียนที่ตัวละครแสดงทัศนคติเชิงบวกทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษามีความตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น

ผลการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปัตตานี พบว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้การเล่าเรื่องรวมมือการคระหนักกรูและยอมรับในความหลากหลายในวัฒนธรรมสูงกว่าการทดลอง รวมทั้งสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนปกติ

“คะแนนเฉลี่ยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้เรื่องเล่าประกอบหลักสูตรการเรียนการสอนจะช่วยสร้างการคระหนักกรูและยอมรับในวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น”



นักวิจัยยังบอกอีกว่า จากการสังเกตุนักเรียนในแต่ละกลุ่มซึ่งคล้ายกัน ทั้งนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมได้ทำกิจกรรมดังเดิมร่วงแรงงานชน เด็กนักเรียนสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างราบรื่นและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดีซึ่งได้รับการประเมินร่วมกับคุณครูประจำชั้นของกลุ่มทดลองที่ได้กล่าวว่า นักเรียนห้องทดลองเรียนรู้เรื่องการทำงานเป็นกลุ่มเป็นระบบมากกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด และสิ่งที่เป็นผลงานที่ชัดเจนของนักเรียนคือการร่วมกันแต่งนิทานเพื่อความสามัคคีสมานฉันท์ได้



จำนวน 5 เรื่องค้ายกัน คือ 1) ถุงเนื้อของนายเงิน 2) เพื่อนสนิท 3) ขนมนหนึ่งชั้นกับเด็กชายสองคน 4) ส่ง้าบพา กี 5) ครอบครัวอบอุ่น

อย่างไรก็ตาม รองศาสตราจารย์ ดร. ดาวน์ฟี ยังให้ข้อเสนอแนะอีกว่าเพื่อให้ผลการวิจัยนี้ประสบผลสำเร็จมากขึ้นเมื่อนำไปใช้จริง คุณครูในโรงเรียนและครุภัณฑ์นำแผนการใช้การเล่าเรื่องราวนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนต้องปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของการคระหนักกรูและยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วย

แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ‘กระบวนการกรุ่น’

แนะนำการเรียนระดับประถมด้วยกระบวนการกรุ่นสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของสังคมที่หลากหลาย

อาจารย์เหญุประภา ปริญญาพาล นักวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จึงได้ทำการศึกษาเรื่อง ‘ประสิทธิผลของกระบวนการกรุ่นเพื่อส่งเสริมการคระหนักกรูในวัฒนธรรมและการยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี’

จากการศึกษาทั้งนักเรียนจำนวน 39 คน โดยเตรียมกิจกรรมค่ายฯ ในชั้นเรียน เช่น การสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกการรู้สักตนเอง สอนการคิดเชิงวิเคราะห์ การสร้างความเข้าใจในโลกทัศน์ของผู้อื่น และการมีปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือ โดยหลังเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกระบวนการกรุ่นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามการคระหนักกรูและยอมรับวัฒนธรรมสูงกว่าก่อนการทดลอง อีกทั้งสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนปกติ

“ความคระหนักกรูและยอมรับในวัฒนธรรมของเด็กนักเรียนในกลุ่มทดลองมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น และจากการสังเกตพบว่า นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมมีการทำงานร่วมมือในห้องเรียนกันเป็นอย่างดี เช่น ในกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของวัฒนธรรมไทยพุทธและไทยมุสลิม นักเรียนจะช่วยกันคิดและนำเสนอตัวยการสัมภากเทศกัน นักเรียนไทยมุสลิมจะสวมบทบาทและจำลองรูปแบบวัฒนธรรมไทยพุทธ ส่วนนักเรียนไทยพุทธก็จะสวมบทบาทและจำลองรูปแบบวัฒนธรรมของไทยมุสลิมอย่างสมัครใจ”

แม้ว่างานวิจัยทั้งสองเรื่องจะมีแนวทางและวิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองเรื่องมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการยอมรับทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนอกจากผลงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ชุดโครงการพหุวัฒนธรรมศึกษาซึ่งมีผลงานวิจัยอีกหลายเรื่อง

+++++

สนใจข้อมูลเพิ่มเติมคิดต่อได้ที่ฝ่ายต่อสาธารณะฯ สถาบันวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์ภาคใต้

โทร. 074-455-150 หรือ ird_south@yahoo.co.th

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเรื่อง “การใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี”

ดวงนภี จรักษ์ และคณะ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถม โดยใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถม โดยใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 27 คน ค่าเฉลี่วิจัยค่าเฉลี่ยของการใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถม ทั้งหมด 20 คน สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆ ละ 50 นาที รวม 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนการใช้เรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรม 2) แบบสอบถามความตระหนักรู้วัฒนธรรม จำนวน 35 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 3) แบบสอบถามการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจำนวน 24 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .80 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent, Independent และสถิติ ANCOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในห้องเรียนที่มีการใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. นักเรียนในห้องเรียนปกตินิค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
3. นักเรียนในห้องเรียนที่มีการใช้การเล่าเรื่องราวดีส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของกระบวนการการกลุ่มเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและการยอมรับ
ความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี”

พี่ญูประภา ปริญญาพาล และดวงณี จรรักษ์

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของกระบวนการการกลุ่มต่อการตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและการ
ยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งให้ครุประจำชั้น
แต่ละห้องพิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่มีอิทธิพลกับกลุ่มเพื่อนจากทุกห้องเรียนได้จำนวน 39 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม จำนวน 19 และ 20 คนตามลำดับ กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกระบวนการการกลุ่มนี้ สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆ ละ 50
นาที-1 ชั่วโมงรวมจำนวน 18 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) โปรแกรมกระบวนการการกลุ่มเพื่อส่งเสริมการ
ตระหนักรู้ในวัฒนธรรมและการยอมรับความหลากหลายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี 2) แบบสอบถาม
การตระหนักรู้วัฒนธรรม จำนวน 35 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 3) แบบสอบถามการยอมรับวัฒนธรรมและ
ความหลากหลายของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจำนวน 24 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .80
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent, Independent และสถิติ ANCOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกระบวนการการกลุ่มนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามการตระหนักรู้วัฒนธรรมและ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .005 ตามลำดับ

2. นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกระบวนการการกลุ่มนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามการตระหนักรู้วัฒนธรรมและ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ

3. นักเรียนที่เข้าร่วมกระบวนการการกลุ่มนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามการตระหนักรู้วัฒนธรรมและ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสำรวจการยอมรับวัฒนธรรมและความหลากหลายสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนปกติอย่างมี
นัยสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

S ออบรู้สุขภาวะใต้

ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2551

งานวิจัยแบบปรับหลักสูตรการเรียนสามจังหวัดชายแดน
ช่วยสร้างความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม

“

นักอิชาการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนได้
ยืนยันผลการวิจัย ซึ่งปรับหลักสูตรการเรียนมีส่วน
ช่วยสร้างความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม
และช่วยลดอคติเมื่อเติบโตเป็นพูนใหญ่
พร้อมพัฒนาศักดิ์สิทธิ์
บูรณาการวัฒนธรรมก้องกื่น
เข้าสู่หลักสูตร
การเรียนการสอน

”



NEW MOVEMENT

งานวิจัยแบบปรับหลักสูตรการเรียนสามจังหวัดชายแดน
ช่วยสร้างความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ...2
รุ่นแรก: เข้าใจในพื้นที่ของชาวบุรุส ...4

SCOOFS

กลั่งใจชาวไทยหลังไหหลังเยี่ยวยาใจชาวใต้ ในงานสร้างสุข 4 ภาค ...5
เครื่องขยายวิจัยชุมชน : ใบชุมชน-โดยชุมชน-เพื่อชุมชน ...6
จิตอาสาสร้างคน...สร้างโลก ...7

บันทึกอาสา

- เกาะติดการกิจกรรมชุมชน บันทึกอาสา รุ่นที่ 3 ...8
- ตามรอยบ้านที่ต้องอาสา ...9
- : เสียงจากชุมชน
- : บันทึกอาสา กิจกรรมเปลี่ยนแปลง
- : เมื่อวันถูกครอบปากร้า !



งานวิจัยแบบปรับหลักสูตรการเรียนสามจังหวัดชายแดน ช่วยสร้างความเข้าใจความต้องการทางวัฒนธรรม

นักวิชาการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ยืนยันผลการวิจัยชี้ปัจจุบันหลักสูตรการเรียนมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และช่วยลดอคติเมื่อเดินทางเป็นผู้ใหญ่ พร้อมผลักดันสถานศึกษานຽรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าสู่หลักสูตรการเรียนการสอน

“

การเรียนแบบร่วมนือ หรือ *Cooperative Learning* เป็นรูปแบบการเรียนที่นักการศึกษาเชื่อว่าจะช่วยลดอคติความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกัน และช่วยให้เกิดการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้

”

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วยประชากรที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และภาษา มีพื้นชาวไทยเชื้อสายมลายู หรือไทยมุสลิมซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูในการสื่อสาร ชาวไทยเชื้อสายจีนและชาวไทยสยามซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธใช้ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นได้ในการสื่อสาร ในอดีตความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เช่นนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกัน จนกระทั่งเกิดสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลให้วิถีชีวิตของประชาชนต้องเปลี่ยนแปลงไป

เกิดความหวาดระแวง ไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกัน เกิดอคติ แบ่งพระเคราะห์ ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงควรมีลักษณะพิเศษ คือต้องใช้กระบวนการศึกษาสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นและปลูกฝังค่านิยมเรื่องการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกกลุ่ม

พศ.บัณฑิต ดุลยรักษ์ อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และคณะได้ทำโครงการวิจัยเรื่อง “ผลของการเรียนแบบร่วมมือวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่มีต่อการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดปัตตานี” โดยได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนาสุภาพภาคใต้ (วพส.) ได้สรุปผลการศึกษาว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคต่างๆ 4 เทคนิค ได้แก่ เทคนิคการแบ่งกลุ่มตามผลลัพธ์ของการเรียน เทคนิคการแข่งขัน ระหว่างกลุ่มด้วยเกม เทคนิคการต่อบทเรียน และเทคนิคการรวมกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้น

“การเรียนแบบร่วมมือ หรือ *Cooperative Learning* ทั้ง 4 แบบ เป็นรูปแบบการเรียนที่นักการศึกษาเชื่อว่าจะช่วยลดอคติ ความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจกัน และช่วยให้เกิดการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ เมื่อจากนักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มอย่างใกล้ชิด กระบวนการและบรรยากาศการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ การศึกษาเรื่องนี้ นักวิจัยได้ร่วมมือกับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา

ศาสนาและวัฒนธรรม ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัด นักเรียนเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มเข้ารับการเรียน โดยใช้เทคนิค การเรียนรู้แบบร่วมมือ 4 แบบ และการเรียนแบบปกติอีก 1 วิธี ซึ่งภายหลังการศึกษาได้ผลสรุปว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียน แบบร่วมมือทั้ง 4 แบบ มีแนวโน้มยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากกว่าชั้นเรียนปกติ เพราะการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือจะจัดสภาพห้องเรียนให้เป็น “ห้องเรียนพุทธ”

“

กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักเรียนสามารถ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ จนในที่สุดสามารถเปลี่ยนแปลง เจตคติ ยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน และเชื่อว่าต่อไปบางทีดีเป็นพูดใหญ่ก็มีอคติน้อยลง

”

“วัฒนธรรม” โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มมี ความหลากหลายแตกต่างกันมีทั้งนักเรียนไทยพุทธ ไทยมุสลิม นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันทั้งเก่งมาก ปานกลาง และ อ่อนในกลุ่มเดียวกันเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน ตลอดจนสร้าง โอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น เกิด บรรยายกาศและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักเรียน สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ จนในที่สุดสามารถ เปลี่ยนแปลงเจตคติ ยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน และ

เชื่อว่านักเรียนเหล่านี้จะโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีอคติน้อยลง”

นักวิจัยยังบอกอีกว่า ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือในกลุ่มสาระการเรียนอื่นๆ แต่การสร้างความรู้ ความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ลังค์ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสามารถทำได้ดีกว่า เพราะ เนื้อหา/สาระมีความเกี่ยวข้องโดยตรง การจัดห้องเรียนพุทธ วัฒนธรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนแต่ละกลุ่ม มี ความหลากหลายแตกต่างกันทั้งเพศ เชื้อชาติ ศาสนา และ ความสามารถทางการเรียน นักเรียนทุกคนมีความเสมอภาคเท่า เทียมกัน แต่ละคนต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

และที่สำคัญคือ ครูผู้สอนต้องเข้าอกเข้าใจ และ เอา ใจใส่นักเรียน ต้องให้การสนับสนุนนักเรียนทุกกลุ่ม และปฏิบัติ ต่อนักเรียนทุกคนโดยปราศจากอคติ ให้ความจริงใจ ยอมรับ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ยอมรับความสามารถของ นักเรียนทุกกลุ่ม และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง

สำหรับพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความแตกต่าง ทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม ดังนั้นควรศึกษา แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อความสมานฉันท์ทางวัฒนธรรม โดยเน้นการจัดการศึกษาที่ผสมผสาน หรือบูรณาการ วัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา จึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และสามารถ แก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

สนใจข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ ฝ่ายสื่อสารสาธารณะ สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ โทร.074-455150

บ ๐ ก | ส ๑ | ก ๒ | ส ๒

สมเด็จพระพี่นางเธอฯ แบบอย่างปวงชนชาวไทย

ยังความโศกเศร้าอาลัยแก่ปวงพสกนิกรชาวไทยต่อการ จากไปของ ‘สมเด็จพระพี่นางเธอ กรมหลวงราชวิภาณราช นครินทร์’

ด้วยความสำนึกรักในพระมหากรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และพระคุณอันประเสริฐที่ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจ น้อยใหญ่ทุกด้านเพื่อทรงมุ่งหวังที่จะบำบัดปัจดีเป่าทุกข์ยากให้

หมดไปจากประชาชน อีกทั้งยังได้ทรงเป็นกำลังสำคัญของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน

พระราชกรณียกิจที่รู้จักกันเป็นอย่างดี เช่น โครงการแพทย์ มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.ส.) ซึ่งเป็นแบบอย่างการทำงานของผู้มีจิตสาธารณะ และมุ่งหวังก่อเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

เป็นแบบอย่างที่ดีของปวงชนชาวไทยได้ยึดถือไว้เป็น แนวปฏิบัติโดยทั่วไป

นพพนธ์ รัตนากมล บรรณาธิการ

เหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นคร่าชีวิตผู้บริสุทธิ์ไม่เว้นวัน ไม่เพียงล่วงผลต่อความรักสักสูญเลี้ยงของญาติมิตรต่อผู้ที่จากไปเท่านั้นแต่ทุกครั้งที่มีผู้เสียชีวิตผู้ที่อยู่เบื้องหลังยังมีหน้าที่รับผิดชอบจัดพิธีศพให้ถูกต้องตาม

รู้และเข้าใจใน พิธีศพของชาวมุสลิม

“

เมื่อนับรวมเสร็จสรรพแล้ว ค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพสูงหลายหมื่นบาท ซึ่งยังไม่นับรวมค่าเสียรายได้ในกรณีที่หงายหน้ายไม่สามารถก่ออไปทำงานได้ เพราะต้องอยู่ในบ่วงอิดดะห์ (เก็บตัวอยู่ในบ้าน) เป็นเวลาหลายเดือน ตามประเพณีนิยมของชาวมุสลิม

”



หลักศาสนาอิสลามเพื่อให้ผู้ตายกลับสู่ความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความบริสุทธิ์

ศาสนิกชนอื่นอาจจะเข้าใจกันอย่างผิดเพินว่า หากเมื่อใดที่มีผู้เสียชีวิต ญาติพี่น้องหรือคนในครอบครัวจะต้องเร่งจัดการศพ และรีบนำฟันสุกุโนร์หรือสุสานภายใน 24 ชั่วโมง ซึ่งดูเหมือนไม่ใช่เรื่องยากและไม่น่าจะมีค่าใช้จ่ายมากมากให้ต้องแบกรับ แต่จากการจัดประชุมโดยศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบจังหวัดชายแดนใต้ หรือ ศวชต. ได้ถอดบทเรียนจากสตรีมลายผู้ได้รับผลกระทบทำให้ได้รับทราบข้อมูลที่น่าสนใจ และอุดเหินใจไม่ได้ว่า ครอบครัวของผู้เสียชีวิตชาวมุสลิมมีหน้าที่รับผิดชอบไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการจัดพิธีศพในศาสนาอีนๆ

เมื่อมีผู้เสียชีวิต (โดยผู้เสียชีวิตจากสถานการณ์ความไม่สงบส่วนมากเป็นผู้ชายและเป็นหัวหน้าครอบครัว) คนในครอบครัวมีหน้าที่จะต้องจัดการศพ โดยมี 4 ขั้นตอนได้แก่ การอาบน้ำศพ การห่อศพ การละหมาดศพ และการฝังศพ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายแพงเรื่องอยู่ในทุกขั้นตอน

การอาบน้ำศพ เพื่อชำระล้างร่างกาย ให้ศพมีรูปร่างกระชับ และดับกลิ่นศพ

การห่อศพ ผ้าห่อศพประกอบด้วยผ้าขาว, สำลี และการบูร มีจุดมุ่งหมายเพื่อปกปิดร่างกายหรืออวัยวะแล้ว ยังมีความหมายแสดงถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (ซึ่งบ่งบอกถึงความบริสุทธิ์ของศาสนา)

การละหมาดศพ เมื่อมีผู้เสียชีวิต ญาติพี่น้องเพื่อนพ้องจะมาร่วมกันละหมาดศพเพื่อร่วมกันขอพรให้ศพ

การฝังศพ ผู้จัดงานศพจะเลือกค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าโลงศพ และค่าชุดห่มฝังศพ

ภายหลังจากเสร็จลืนการจัดการศพทั้ง 4 ขั้นตอนแล้ว ในบางพื้นที่เจ้าภาพยังมีประเพณีนิยมอีก ๑ ได้แก่

- การฝ่ากูโนร์ หรือ การฝ่าสุสาน
- การจัดอาหารเลี้ยง 7 วัน
- การอ่านอัลกรุอ่าน
- ค่าใช้จ่ายจิปาถะอีก ๑

เมื่อนับรวมเสร็จสรรพแล้ว ค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพสูงหลายหมื่นบาท ซึ่งยังไม่นับรวมค่าเสียรายได้ในกรณีที่หงายหน้ายไม่สามารถก่ออไปทำงานได้ เพราะต้องอยู่ในช่วงอิดดะห์ (เก็บตัวอยู่ในบ้าน) เป็นเวลาหลายเดือน ตามประเพณีนิยมของชาวมุสลิม

แม้ว่าปัจจุบันทางภาครัฐจะมอบเงินช่วยเหลือในกรณีที่เสียชีวิตจากเหตุความไม่สงบเป็นเงินหลายหมื่นบาท ที่คนภายนอกมองตัวเลขแล้วอาจจะดูว่าเป็นเงินก้อนโต แต่ในความเป็นจริงเงินเหล่านี้ไม่สามารถชดเชยได้กับความสูญเสียของครอบครัวผู้เสียชีวิต

ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวซึ่งได้รวบรวมมาจากกรอบบทเรียนสตรีมายางบ้างส่วน ประเพณีนิยมหรือหลักปฏิบัติจึงอาจจะแตกต่างกันไปในบางพื้นที่

อย่างไรตามลั่งหนึ่งที่ผู้ได้รับผลกระทบทุกคนต้องการเหมือนกันคือกำลังใจจากพี่น้องประชาชนชาวไทย

เอื้อเพื่อข้อมูลโดย ศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบจังหวัดชายแดนใต้ (ศวชต.)

เมื่อช่วงเดือนพฤษภาคม 2550 ที่ผ่านมา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส. ร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้ง 4 ภาค ร่วมจัดงานสร้างสุข 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ที่ จ.แพร่, ภาคอีสาน จ.มหาสารคาม, ภาคกลาง จ.สุพรรณบุรี และภาคใต้ จ.ภูเก็ต เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างเสริมสุขภาพและสุขภาวะ ตลอดจนเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันของภาคีเครือข่ายในแต่ละภูมิภาคอีกด้วย

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) หนึ่งในภาคีเครือข่ายและผู้ร่วมจัดงานสร้างสุขภาคใต้ได้จัดโครงการทะลน้ำใจดับไฟให้ เพื่อร่วมออกนิทรรศน์ในงานสร้างสุขแต่ละภาค โดยเริ่มจากจังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ 2-4 พฤษภาคม จ.แพร่ วันที่ 9-11 พฤษภาคม และ จ.มหาสารคาม เมื่อวันที่ 19-21 พฤษภาคม 2550

“พื้อยู่ที่ภาคใต้ พึ่กแล้วใหม่ค่ะ”

“จริงไหมที่เพื่อนนักเรียนทางใต้ที่โรงเรียนโคนเพา เค้าต้องนั่งเรียนในเต็นท์ นั่งเรียนได้ต้นไม้”

“ที่นี่เป็นห่วงคุณครูที่สอนในโรงเรียน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ค่ะ”

“ผมจะช่วยเดาเหล่านี้ได้อย่างไรบ้างครับ”

“ผมได้ยินช่าวสารต่างๆ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้รู้สึกไม่ค่อยดีเลย ที่ต้องได้ยินช่าวมีการทำร้ายกัน”

“ผมสงสารคนที่นั่นจังเลย ไม่รู้เค้าเป็นอยู่อย่างไร”

“ผมก็ไม่ชอบแล้วว่า คนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่มีทางที่จะเห็นด้วยกับการกระทำการของกลุ่มผู้ก่อเหตุได้หมดหรอก”

“แล้วจะช่วยคนภาคใต้ได้อย่างไรบ้างครับ”

กำลังใจชาวไทยหลังไฟ霍耶วายาใจชาวใต้ ใบงานสร้างสุข 4 ภาค



โดยการออกนิทรรศน์ในโครงการนี้ได้รับความร่วมมือจากศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบจังหวัดชายแดนใต้ (ศวชต.) และโครงการบัณฑิตอาสา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (บอ.มอ.) ส่งทีมงานเพื่อพบปะพูดคุยกับประชาชนผู้มาร่วมงานของแต่ละภาค พร้อมทั้งตอบข้อข้อคำถามและสร้างความเข้าใจในสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ตอนล่าง

การออกนิทรรศน์นี้ได้รับความสนใจจากพื้นท้องชาวไทยในแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างดี ผู้มาร่วมงานจำนวนมากเข้ามาซักถามถึงความเป็นอยู่ของพื้นท้องในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และแสดงความห่วงใยต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยการเขียนบัตรอวยพรเพื่อเป็นกำลังใจอย่างมากมาย

บางคนมีความสนใจเกี่ยวกับสถานการณ์ภาคใต้มากบ้างถามว่า

โดยทางทีมงาน ศวชต.และ บอ.มอ. ในฐานะคนทำงานในพื้นที่สามารถจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ตอบข้อข้อคำถามของผู้ร่วมงานอย่างเต็มที่โดยยึดหลักการสร้างความเข้าใจอย่างสมานฉันท์ รวมถึงการให้ข้อมูลและสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในพื้นที่อีกด้วย โดยประชาชนผู้มาร่วมงานต่างแสดงความเห็นใจและร่วมเป็นกำลังใจแก่พื้นังชาวใต้

สำหรับผู้สนใจสนับสนุนการทำงานเพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ สามารถร่วมสมทบทุนผ่านชื่อบัญชี “สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้” ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เลขที่บัญชี 565-2-86035-1 หรือร่วมให้ความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นๆ ที่ท่านสนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 074-451149

เครือข่ายวิจัยชุมชน : ใบเชุมชน-โดยเชุมชน-เพื่อเชุมชน



ดร.อัครวิทย์ กาญจนโภภาน



01/01/2016



นับตั้งแต่ปลายปี 2549 ที่สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) และสำนักวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ร่วมกันสนับสนุนแนวคิดในการเชื่อมโยงนักวิจัยและงานวิจัยเข้ากับชุมชนเพื่อเติมเต็มความรู้สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงได้ก่อตั้ง ‘เครือข่ายวิจัยชุมชน’ (Community Research Network : CRN) ขึ้น เมื่อเดือนธันวาคม 2549

กว่า 1 ปี ที่ผ่านมา เครือข่ายวิจัยชุมชนได้ดำเนินงานอย่างเต็มที่ศักยภาพเพื่อสร้างทิศทางใหม่ในการทำงานวิจัยเพื่อชุมชน ซึ่ง ดร.อัครวิทย์ กาญจนโภภาน รองประธานกรรมการ เครือข่ายวิจัยชุมชน ได้ให้คำจำกัดความถึงการทำงานของเครือข่ายวิจัยชุมชนไว้อย่างน่าสนใจว่า ‘ในชุมชน-โดยชุมชน-เพื่อชุมชน’

เครือข่ายวิจัยชุมชนคืออะไร ทำงานเกี่ยวกับชุมชนอย่างไร ?

เครือข่ายวิจัยชุมชนจัดตั้งขึ้นมาเพื่อปิดช่องว่างระหว่างชุมชนกับสถาบันการศึกษา หรือตัวนักวิชาการ เครือข่ายฯ จะประสานงานว่าชุมชนมีความต้องการอะไรบ้าง มีปัญหาไหนที่ต้องการให้ช่วยประสานงานแก้ไข อย่างบางชุมชนมีปัญหารือวิจัยการจัดการชุมชน ที่ขาดความรู้ไปให้ ประสานนักวิชาการให้แต่ชุมชน ต้องมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมด้วย

นอกจากนี้ เครือข่ายวิจัยชุมชนและสำนักวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยเป็นทางผ่านเข้า-ออกของงานวิจัย เครือข่ายฯ จึงมีข้อมูลว่ามีใครทำวิจัยอะไรอยู่ ใครทำอะไรเสร็จไปแล้วบ้าง และมีผลงานวิจัยเรื่องอะไร ซึ่งมองว่าตรงนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

1 ปีกว่าที่ผ่านมา มีกิจกรรมหรือผลสำเร็จอย่างไรบ้าง ?

เครือข่ายฯ ได้จัดกิจกรรมหรือโครงการหลายเรื่องที่น่าสนใจ เช่น การประรูปผลิตภัณฑ์ป่าจากตักเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ การแก้ปัญหาการเกิดราในเครื่องจักรสาร แก้ปัญหาฝายดักขยาย และในช่วงปี 50-51 ได้จัดกิจกรรมใหญ่อยู่ 1 กิจกรรม คือ งานแลodditmomอนาคต หาดใหญ่วิชาการด้วย เป็นโครงการ หนึ่งที่น่าสนใจมาก

ก้าวต่อไปในอนาคตของเครือข่ายวิจัยชุมชนเป็นอย่างไร?

จะมองเป็น 3 ระยะ คือ ระยะลั้นใน 1-2 ปีข้างหน้า จะมีการทำกิจกรรมกับชุมชนเพิ่มมากขึ้น ส่วนระยะกลาง เครือข่ายวิจัยชุมชนจะเป็นองค์กรขับเคลื่อนการทำวิจัยชุมชนอย่างเป็นระบบและเป็นรูปแบบ เช่น พัฒนาบุคลากรหรือนักวิจัยที่จะทำงานกับชุมชน

ในระยะยาว อยากเห็นชุมชนทำวิจัยได้เอง โดยเครือข่ายวิจัยชุมชนเป็นเพียงพี่เลี้ยง เป็นที่ปรึกษา

ต้องการจะฝากอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ ?

อย่างจะฝากถึงทุกๆ คนว่า การทำงานวิจัยชุมชนเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม เลยอยากฝากว่าควรเปิดโอกาสให้ตัวเองเข้ามาเรียนรู้ เข้ามาสัมผัสถึงการทำงานเพื่อชุมชนมากขึ้น ในระดับที่เราพร้อมหรือมีศักยภาพ

และอีกประเด็นก็คือนักวิจัยควรทำงานกันเป็นทีมมากขึ้น เพราะปัญหาในชุมชนจะเกี่ยวโยงกัน ยิ่งถ้ามีการประสานงานกันดีก็สามารถแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนได้เร็วและเสียเวลาอย่างน้อยลง ทั้งนี้ เครือข่ายวิจัยชุมชนมีความยินดีที่จะจัดการติดต่อตรงนี้ให้

เรียนรู้การทำงานและร่วมเป็นเครือข่ายการทำงานในชุมชน-โดยชุมชน-เพื่อชุมชนกับ ‘เครือข่ายวิจัยชุมชน’ ได้ที่ <http://crn.psu.ac.th> หรือ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร.0-7428-6947

จิตอาสาสร้างคน...สร้างโลก

จากสภาพสังคมที่ทำให้ผู้คนมุ่งสนใจในเรื่องการแข่งขันทางด้านวัตถุกันมากขึ้น ส่งผลให้สังคมเกิดความตึงเครียด จนทำให้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเริ่มลดน้อยลง ผู้คนเริ่มเห็นแก่ตัวและห่วงหายลังต่างๆ เข้าหาตัวมากขึ้น จนเป็นเหตุให้สังคมเริ่มเลื่อมล้องอย่างที่เห็น

ดังนั้นการจะช่วยให้สังคมเจริญขึ้นอย่างมั่นคงจึงต้องหันมาให้ความสำคัญในสิ่งตรงข้ามกับการเห็นแก่ตัว นั่นก็คือ การให้ เราเริ่มต้นการให้ได้โดยง่ายจากกลิ่งที่เรามีอยู่ เช่น เวลา แรงงาน เงินและสิ่งของ เป็นต้น

อย่างหนึ่งที่มีความหมายคล้ายกันกับการให้ แต่ยังใหญ่มากกว่าคือคำว่า “ใจอาสา-จิตอาสา-จิตสาธารณะ” อาจต่างกันที่คำเรียกแต่ความหมายไม่ต่างกัน

ตัวอย่างที่ศึกษานี้ที่สามารถหยิบยกมาให้เห็นคุณค่าและผลสำเร็จจากการรวมพลังผู้มีจิตอาสา ก็คือ การรวมพลังให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ถล่มมิถุนทุกเพศ ต่างวัยหลายอาชีพ ทั้งคนไทยและต่างชาติมาร่วมกันช่วยเหลือผู้ที่ไม่ใช่ญาติมิตรของตนอย่างล้นหลามจนสร้างชื่อไปทั่วโลก

แต่หากเราให้เกิดพิบัติภัยแล้วเจิงเกิดการรวมพลังการมีจิตอาสา มาช่วยเหลือกันนั้น อาจไม่เพียงพอกับความต้องการของสังคม เพราะยังมีอีกหลายปัญหา หลายเหตุการณ์ที่ยังต้องการความช่วยเหลือเพียงแค่เราเปิดใจรับรู้ความทุกข์และไม่นิ่งเฉยที่จะให้มันผ่านพ้นไป แม้เพียงจุดเล็กๆ แต่ก็เป็นการเริ่มต้นที่ดี ไม่ว่าอยู่จุดไหนเราก็สามารถทำประโยชน์ได้ เช่น เป็นอาสาสมัคร ดูแลผู้ป่วย ดูแลเด็ก ช่วยสอนหนังสือ หรือการ

ทำสาธารณประโยชน์ ในเทศบาลต่างๆ ก็สามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลาและทุกวัย

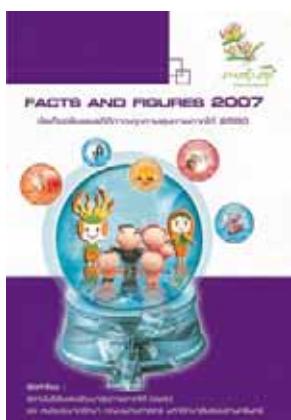
เชื่อว่าทุกสถาบันนอกจากจะสอนให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นคนเก่งแล้ว แต่สิ่งสำคัญอย่างยิ่ง คือ การสอนให้เป็นคนดี นั่นหมายถึงการปลูกฝังให้มีจิตสำนึกรัก ให้ช่วยเหลือผู้อื่น ส่วนประโยชน์ที่ได้รับนอกจากจะทำให้เราได้มิตรและความอ่อนเมี้ยมใจแล้ว น้อยครั้งอาจทำให้เราได้ค้นพบความต้องการหรือศักยภาพที่แท้จริงของตนเองอีกด้วย

อันที่จริงแล้วจิตอาสา้นั้นมีอยู่ในทุกคน เพราะทุกคนล้วนมีความปรารถนาที่จะทำความดี แต่บางครั้งความดีนั้นอาจถูกหลอกกันด้วยความกลัว เช่น กลัวเลี่ยงการเรียน กลัวเพื่อนทัวเราะเยาะ กลัวพ่อ แม่ทำหนิน อยากบอกว่าการเป็นอาสาสมัครนั้นไม่ได้น่ากลัว เพียงแต่ต้องตั้งใจมั่นเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม

แล้วเราจะมาเรียนรู้เคล็ดลับที่จะเป็นบุคคลที่มีจิตอาสาได้อย่างง่ายๆ และมีความสุขอีกด้วย

ชนิษฐา อะยีมะแซ
ผู้ประสานงานโครงการเยาวชนจิตอาสา

Facts & figures 2007 ข้อเก็จจริงและสถิติภาวะคุกคามสุขภาพภาคใต้ 2550



ผู้จัดทำ	โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.) และ หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ความยาวเนื้อหา	78 หน้า (ขนาดเอกสาร 5) ขนาดไฟล์ข้อมูล 7 MB ข้อมูลจากหน่วยงาน, ผลงานวิจัย, รายงานทางวิชาการ ที่ละเอียดให้เห็นถึงภาวะคุกคามสุขภาพของประชาชนในภาคใต้ ประกอบด้วยเรื่องต่างๆ 12 เรื่อง ได้แก่ ไข้มาลาเรีย, ไข้เลือดออก, โรคเอดส์, วัณโรค, โรคมาเร็ง, เบ้าหวาน, อนามัยแม่และเด็ก, โรคอ้วนในเด็ก, สุขภาพช่องปากในเด็ก, อุบัติเหตุราชการ, สถานะเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนภาคใต้, สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
ดาวน์โหลด!	http://www.rdh.psu.ac.th/facts.pdf

โครงการบันทึกอาสา

ตั้งแต่ปี 2547 ที่บันทึกอาสา มหาวิทยาลัยสงขลา
นครศรีธรรมราช หรือ บอ.มอ. ได้ดำเนินโครงการมาแล้ว 2 รุ่น และ¹
มีบันทึกอาสาที่สำเร็จหลักสูตรแล้วรวม 33 คน โดยเมื่อ
สำเร็จหลักสูตรแล้วบอ.มอ. ทั้งหมดสามารถทำงานในหน่วย
งานต่างๆ ทั้งภาครัฐ, เอกชน, NGO รวมถึงศึกษาต่อในระดับ
ที่สูงขึ้น

สำหรับ บอ.มอ.รุ่นที่ 3 ทั้ง 26 คน ได้ลงไปใช้ชีวิต
เรียนรู้ชุมชน และเมื่อเดือนตุลาคม 2550 ทางโครงการ บอ.มอ.
ได้จัดการประชุมรวมโอนชิ้น ณ โรงแรมมหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์หลัก
เพื่อให้ บอ.มอ. ได้นำเสนอโครงการที่จะทำร่วมกันกับชุมชน ซึ่ง
โครงการดังกล่าวต้องมาจากความต้องการ ของชุมชน เน้น
การมีส่วนร่วมของชุมชนทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดประโยชน์กับ
ชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โดยโครงการที่ บอ.มอได้นำเสนอเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนสามารถแยกได้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่

โครงการเกี่ยวกับสุขภาพ ได้แก่

- โครงการป้องกันโรคระบบทางเดินหายใจและผู้ล่วงอง อาย่างมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านบางลำไ霆 ตำบลท่าทองใหม่ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงการส่งเสริมการดูแลสุขภาพซึ่งปากของเด็กที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านช่องฟืน ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยน จังหวัดพัทลุง

- โครงการศึกษาและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการใช้สมุนไพรในการรักษาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นบ้านสารวัน ตำบลໄทรทอง อำเภอแม่แก่น จังหวัดปัตตานี เป็นต้น

โครงการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- โครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ลิงแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน บ้านคูเหนือ ตำบลคลองเฉลิม อำเภอองครา จังหวัดพัทลุง

- โครงการนักวิจัยรุ่นจิ๋ว บ้านปากบรา ตำบลปากบรา อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ເກະຕິດກົດລາຍງານ ບັນທຶກອາສາ ຮຸບທີ່ 3



โครงการเกี่ยวกับการพัฒนากลุ่มอาชีพ ได้แก่

- โครงการส่งเสริมการจักสานและเย็บจากโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน บ้านคลองลำ Chan อำเภอโน不由 จังหวัดตรัง

- โครงการเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการกลุ่มเครื่องแกงชุมชนบางเดด ตำบลแม่นางขาว อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพัทบูรี

- โครงการพัฒนาทักษะฝีมือและเทคนิคการใช้สื่อสันลักษณ์ที่เหมาะสมในผลิตภัณฑ์ผ้านาดิก พื้นที่บ้านพงจือนือเรืองกาญจนบุรี อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

- โครงการตั้งศูนย์การเรียนรู้วิถีชีวิตชาวประมงพื้นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บ้านสำราญ ตำบลม่วงกลวงเบอร์ จังหวัดระนอง

อาจกล่าวได้ว่า การทำหน้าที่ของบันทิตอาสา รุ่นที่ 3 นี้ ได้เดินทางมาเกือบถึงโคงสุดท้ายแล้ว กับระยะเวลา ที่เหลืออีกไม่กี่เดือน ที่ทุกคนต้องกลับไปดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ร่วมกับชุมชน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมาย

เดือนมีนาคมปีนี้จะเป็นช่วงลิ้นสุดโครงการฯ ที่นักพัฒนาชุมชนเหล่านี้จะนำผลการดำเนินงานของแต่ละโครงการมานำเสนอ ซึ่งจะได้รายงานถึงความสำเร็จของแต่ละโครงการต่อไป

เสียงสะท้อนจากชุมชน

หนอหรือหวาน อับดุลจิรอสกุล

พี่เลี้ยงในพื้นที่บ้านศาลาแมึง ต.คลองเนลิม อ.กงหรา จ.พัทลุง

“ แต่ก่อน บอ. ถูกปิดชาวบ้านธรรมดามาเกล้าเข้าไปหา แต่เมื่อมี บอ.มอ. เข้ามาในชุมชน เหมือนกับว่า บอ. ได้เปิดรัว เปิดประตูเพื่อให้ชาวบ้านได้เข้าไป hadn กิจกรรม และมี บอ.มอ. เป็นสะพานพาณิชย์การลงเดินดินได้ ”

เมื่อก่อนชาวบ้านก็อยู่แบบตัวใครตัวมัน ต่างคนต่างทำ ตอนนี้ชาวบ้านเริ่มนึ่งความสำคัญ ดื่นด้วยในการทำกิจกรรมมากขึ้น เพราะบอ.มอ.มาช่วย ”



คุณเตี๊ยนจิต กองเพ็ว

พี่เลี้ยงในพื้นที่ ต.ท่าทองใหม่ อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี

“ โครงการบันทึกอาสาเป็นโครงการที่ดีมาก ทำให้ตัวบันทึกได้พัฒนาสังคมไปพร้อมๆ กับพัฒนาตนเอง คนที่เป็นบันทึกอาสาสมมีจิตสาธารณะในการเรียนรู้ชุมชน จนเกิดแนวคิดในการแก้ปัญหาให้กับคนในชุมชนในพื้นที่นั้น ”

คุณสมปอง อัดอิน荷เม่ง

ประธานกลุ่มจักسان หมู่ที่ 4 ต.ท่าข้าม อ.ปะนาเระ จ.ปัตตานี

“ รู้สึกดีมากๆ ที่มีโครงการ บอ. มอ. โครงการฯ นี้มีประโยชน์มากๆ เนื่องจากชาวบ้านไม่ค่อยมีความรู้ ไม่มีประสบการณ์ ในพื้นที่มีปัญหามากมาย และไม่รู้จะประสานงาน หรือติดต่อผ่านทางหน่วยงานได้ ”

บอ.มอ. เข้ามาช่วยในส่วนของการประสานงานกับหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ บอ.มอ. เป็นเพื่อนคู่คิดให้กับคนในชุมชนทั้งในยามที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา อย่างน้อยชาวบ้านก็ล้าที่จะเดินไปข้างหน้ามากยิ่งขึ้น กลัตตัดลินใจทำลิ่งได้ลิ่งหนึ่งลงไป เพราะอุ่นใจที่มี บอ.มอ. อยู่ข้างๆ ”



คุณชาธิพิ: ภานาเช:

อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน บ้านสูงบารา ต.กาญจนอุגהะ อ.รามัน จ.ยะลา

“ รู้สึกดีใจ และภูมิใจที่มีโครงการ บอ.มอ. เข้ามาในหมู่บ้านสูงบารา เมื่อโครงการฯ เข้ามาส่งผลให้เกิดความรู้ การสร้างเครือข่ายกับกลุ่มต่างๆ ที่อยู่นอกพื้นที่ การสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม การได้รู้จักกับพื้นที่อื่นๆ และการได้รู้สภาพปัญหา สภาพความเป็นมา เมื่อมีการประชุม หรือพบปะกัน จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นตัวสร้างความสัมพันธ์เข้าใจคนในชุมชนมากขึ้น และกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความรักใคร่กลมเกลียวตลอดไป ”

โครงการบันทึกอาสา

บันทึกอาสา กับการเปลี่ยนแปลง

นายบุญอันหมัดธรุสดี นาคอ
บันทึกอาสา รุ่นที่ 3
ปฏิบัติงานในพื้นที่บ้านคูเหเน่อ
ต.คลองแฉลีบ อ.กงหาด จ.พัทลุง



“

การเรียนรู้สิ่งใหม่ ความรับผิดชอบ
มุ่งสัมพันธ์, การวางแผนและวิเคราะห์ คือ สิ่ง
สำคัญก่อนไม่เกิดขึ้น หากไม่ได้เข้ามาทำงาน
บันทึกอาสา มอ. นี้ ”

นายบุญอันหมัดธรุสดี นาคอ บันทึกอาสา มอ. รุ่นที่ 3
อธิบายถึงความรู้สึกหลังจากปฏิบัติงานในพื้นที่เกือบ 1 ปี พร้อม
บอกถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆ ไว้อย่างน่าสนใจ

จากการเป็นบันทึกอาสา มอ. ชีวิตของผมได้เรียนรู้
หลายอย่าง เริ่มจากการเรียนรู้ การเรียนรู้ประสบการณ์จริง
จากชาวบ้าน จากผู้นำชุมชน จากประสบการณ์หรือจากความ
พิเศษที่เกิดขึ้น แม้ว่าในบางครั้งจะดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเล็กๆ
น้อยๆ แต่ผมถือว่าทั้งหมดเป็นลิ่งสำคัญ สำหรับการเรียนรู้เสมอ
และเชื่อว่าจะกลยุทธ์เป็นลิ่งที่มีคุณค่าต่อตัวเองได้ในวันหนึ่ง
ข้างหน้า

และจากการเรียนรู้จากการทำงานในพื้นที่นี้เองที่ถือว่า
เป็นการทดสอบความรับผิดชอบและความซื่อตรง เมื่อจากงาน
บันทึกอาสาเป็นงานที่ทำในชุมชน ใช้ชุมชนเป็นทั้งม้านและที่
ทำงาน ดังนั้นความตระหนักในหน้าที่จึงทำให้ผมต้องทำงาน
อย่างเต็มที่ มีได้ลักษณะงานในพื้นที่หรือออกจากชุมชนโดยไม่มี
สาเหตุ เพราะผมมีคติตามแนวคิดความเชื่อของมุสลิมว่า
ความรับผิดชอบในเนื้องานที่เราทำเป็นส่วนที่เกี่ยวพันกับศาสนา
และในโลกหน้า เราต้องถูกทดสอบถึงความรับผิดชอบนี้อย่าง
แน่นอน

มนุษยสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้กับ
การทำงานในชุมชน เริ่มต้นจากการทักทายด้วยรอยยิ้มก็
สามารถที่จะผูกมิตรกับคนในชุมชนและสร้างสัมพันธ์ที่เอื้อต่อ
การทำงานได้มากขึ้น

งานบันทึกอาสาไม่เพียงแต่พัฒนาตัวเราเองเท่านั้น แต่
ยังทำให้ผมเป็นคนที่สามารถวิเคราะห์ เหตุการณ์ สถานการณ์
ต่างๆ อย่างเป็นระบบ คิดได้อ่าย่างรอบคอบมากยิ่งขึ้น ผมได้ฝึก
การวางแผนการทำงาน แม้ว่าจะทำงานในลิ่งที่เล็กๆ ตาม แต่
จะพยายามฝึกการวางแผนการทำงาน และพยายามต่อพยายามครั้ง
ที่ได้มีโอกาสใช้ความรู้ตรงนี้มาใช้วางแผนกับชีวิตประจำวัน ล่ง
ผลให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างรอบคอบยิ่งขึ้น และยังมีเวลาในการจัดการงานต่างๆ ได้มากขึ้น ลิ่งเหล่านี้ได้จากการเรียนรู้กัน

ผมมีความประทับใจในรูปแบบวิถีชีวิต ผมได้ล้มลังกับ
รูปแบบวิถีชีวิตโดยย่างเรียนง่าย คนในชุมชนมีความลัมพันธ์ฉันท์
พื้นบ้าน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีวิถีชีวิตผูกพันกับสายน้ำ ลำธาร
มีวิถีเศรษฐกิจแบบพอเพียง ส่งผลทำให้ผมมีจิตใจที่เข้มแข็ง และ
มีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานในชุมชนแห่งนี้อย่างเต็มภาคภูมิ”

สิ่งที่กล่าวมาทั้งหมด เป็นการเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตจริงในชุมชนและจากการที่เข้าร่วม
เป็นหนึ่งในฐานะบันทึกอาสา รุ่นที่ 3 ภายใต้โครงการบันทึกอาสา
มอ. ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในตนเองเท่าที่สามารถที่จะ
เรียนรู้เป็นตัวอักษรได้ ถึงแม้อาจดูสับสนในการเรียนรู้เรื่อง
ถ้อยคำ แต่สำหรับ บันทึกอาสา แล้วมันมีคุณค่าอย่างยิ่ง และเป็น
สิ่งที่ยากที่จะลืมได้

เมื่อฉันถูกสอบปากคำ !

โครงการคิดว่า เดือนรอมฎอนที่มุสลิมใช้ชีวิตอยู่อย่างสงบ และสำรวมที่บ้านสำนักแห่งนี้จะมีเหตุการณ์ที่บันทอกำลังใจ บอ.มอ. จากร้าว มอ. อย่างฉันได้ เหตุการณ์ที่ว่านั้น คือ ฉันถูก เรียกสอบปากคำ !

ฉันยังจำได้แม่น ว่าเย็นยามค่ำของวันที่ 26 กันยายน 2550 ขณะละศีลอด “พี่ยัย” หนึ่งในพี่เลี้ยงในพื้นที่บวกกับว่าตัวจากป้อมหน้าบ้านเรียกพบ พี่ยัยยังคาดเดาว่าตัวจะมาระจนาจะขอให้ช่วยให้ทำแผนที่หรือไม่ก็เรื่องข้อมูลหมู่บ้านกระมังแต่ฉันก็นึกสงสัยว่า ไม่ได้สนใจกันแล้วเรียกพบ มันแปลกดีใจที่ตัวจะเห็นความสำคัญของงานบันทึกอาสา มอ. ฉันจึงไม่รอช้า รีบรุดไปพบตัวตรวจ

หันที่ที่ฉันเดินทางไปถึงป้อมตรวจน้ำ เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่า ที่เรียกพบด้วยนี้เพื่อขอทำความรู้จักฉัน ในฐานะ บันทึกอาสา มอ. ซึ่งเป็นคนแปลงหน้าคนหนึ่งในหมู่บ้าน แต่ในขณะเดียวกันก็มีบุคคลร้องเรียนไปยังจังหวัดว่า มีนักศึกษาจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้เข้ามาอยู่ในชุมชนแล้วปลุกระดมชาวบ้าน แต่ไม่ระบุว่าเป็นเรื่องอะไร กลับบอกเพียงว่า นักศึกษาเหล่านี้พากอยู่ใกล้ป้อมตรวจน้ำ

แน่นอนที่สุด ตัวตรวจสอบจะดำเนินชั่งรับคำลั่งจากสถานีตำรวจนครบาล กีลงเบ้าตรงมาที่ฉันทันที

หันที่ที่ได้รับข้อกล่าวหาซึ่งไม่เป็นจริง หัวใจฉันเต้นไม่เป็นส่วน มีคนเข้าใจว่าฉันเป็นอย่างนี้ด้วยหรือ ทั้งๆ ที่มันໄกหลอกกับความเป็นจริงมาก และตัวรายงานนั้นกล่าวว่า คงมีใครซึ่งอาจยังไม่เคยพูดคุยกับฉันด้วยซ้ำ แต่ไม่ชอบใจที่ฉันทำงาน

นางสาวสุกัญญา สังหลัง
บ้านพิทักษษา บ้านที่ 3
ปฏิบัติงานในพื้นที่ บ.3 ต.ม่วงกลวง
อ.กาฬสินธุ์ จ.กาฬสินธุ์



ร่วมกับกลุ่มที่ดูเหมือนจะอยู่คนละฝ่าย (ด้านการเมือง) กันเข้าผู้นั้น จึงได้สร้างเรื่องขึ้น มาทำลายชื่อเสียงกำลังใจ

แม้จะซื้อคืนเวลาฉันนั้น แต่ก็พยายามกุศลไม่ให้เห็นว่าเราติดแคไฟน์ ตัวรับรองกว่าเข้าเชื่อว่า จากการได้เห็นการทำงานทำให้รู้ว่าฉันนี้เป็นริสก์ที่ไม่มีพฤติกรรมเช่นนั้น แต่จำเป็นต้องเก็บประวัติไว้เพื่อการตรวจสอบ และยังกล่าวอีกว่า เราทำงานชุมชนต้องวางแผนเป็นกลางมากๆ แม้มันจะยากก็ตาม และอย่าคิดมากเรื่องนี้ สุดท้ายตัวจะให้ฉันลงลายมือชื่อ ผู้ให้ปากคำในแบบฟอร์ม เป็นอันเสร็จลั่นกระบวนการท่านกลางเหตุการณ์เร้าใจก็ยังเต็มไปด้วยความยินดี คือหันที่ที่เรื่องราวนี้เพริ่งสะพัดทั้งในชุมชนและเพื่อนๆ บันทึกอาสา และพี่เลี้ยงในพื้นที่ ทุกคนต่างส่งผ่านกำลังใจในทลายรูปแบบทำให้ฉันสามารถข้ามผ่านความรู้สึกร้ายๆ และมีกำลังใจทำงานต่อไปได้

เหตุการณ์ในครั้งนี้ผ่านพ้นไปด้วยดี ผ่านพ้นไปได้ด้วยผลงานการกระทำการของเราที่ได้ทุ่มเทให้กับชุมชน แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึงแต่ก็เป็นเหตุการณ์สำคัญที่ตอกย้ำถึงความหมายของคำว่า “การวางแผนเป็นกลาง” ซึ่งแม้ว่าจะเป็นเรื่องยากแต่ก็มีความสำคัญหากเราต้องทำงานร่วมกับชุมชน



มอบของที่ระลึก

ศ.ดร.สุรพล อารีย์กุล รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มอบของที่ระลึกแด่ ศาสตราจารย์ยรรยง จิรนนคร เพื่อแสดงความขอบคุณในโอกาสที่มารร่วมงานในหัวข้อ “เส้นทางความรู้ของ ศาสตราจารย์สองแผ่นดิน : หาดใหญ่สู่สิ่งปั้นนา ประสบการณ์การสร้างความสามัคคีเบรียบเที่ยบระหว่างยุนนานิและสามจังหวัดชายแดนใต้” เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 ณ อาคารบริหาร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำหรับท่านที่สนใจเนื้อหาการนำเสนอ ติดต่อได้ที่ วพล.





“
...การให้ ยังเป็นปัจจัยแห่งความสุขอีกด้วย ก้าวต่อ
พิให้ก็มีความสุข มีความอื้นเอบใจ
ผู้รับก็มีความสุข มีกำลังใจ
สังคมส่วนรวม ตลอดทั่งประเทศชาติ
ก็มีความพากุก มีความรับรักษ์...”

”

กองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

บพนธ. รัตนาคุณ, กิพย์วงศ์ มากแก้ว, รัตนติกาล บนานแก้ว, อาเชษี لاءบาน, อาบดี หวังกุหลา, บีบูน อะยืนแบช, อาเรย์ คงอุด

คณะที่ปรึกษา

ค.นพ.วรงค์ศักดิ์ จงสุริวัฒน์วงศ์, พ.ศ.ดร.กพญ.ธังคณา เรียมมนตรี, พญ.ดร.รศ.บี สังย์กอง, นพ.วรสิกธ์ ครครวีเชีย,
กิตติวรรณ เดชาภยุกุล, วัลภา ฉานนกากุณย์

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.)

ชั้น 6 อาคารบริหาร คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ต.โคหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร./แฟกซ์ 0-7445-5150
www.rdh.psu.ac.th

กรุณารสঁ



สนใจติดตามข่าวสารด้านสุขภาพ/สุขภาวะ:

ตอบรับเป็นสมาชิกจดหมายข่าว “**รอบรู้สุขภาวะได้**” โดยไม่มีค่าใช้จ่ายได้ที่
โทร./แฟกซ์ 0-7445-5150 หรือ อีเมล : ird_south@yahoo.co.th